

lingen af Skattelovene. Hvis det maa være mig tilladt, vil jeg henvise til enkelte Udtalelser fra daværende Medlemmer af dette Ting. Finansministeren, Hage, udtalte blandt andet, at han ikke saa „rettere end, at man konsekvent Skridt for Skridt maa komme til at stryge Bygningerne som Genstand for Beskatning og til sidst maa holde sig til selve Grundens Værdi alene“. Og han tilføjer: „Jeg vil ikke sige, at en saadan Skat vilde være urimelig og uforstandig, tværtimod — — — en saadan Skat er ingenlunde irrational“. Ordføreren, Thomas Larsen, udtalte, at han var „ganske enig med den højtærede Minister i, at hvis man kunde komme til, hvad der ikke er muligt i Øjeblikket, nemlig den rene Grundskat, vilde det være det reneste og klareste Princip.“ Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) udtalte sig i samme Retning. Han sagde saaledes: „Der kunde blive rigtig god Mening i den“ — Ejendomsskylden — „hvis man netop vilde gøre det Skridt videre, som den ærede Finansminister og den ærede Ordfører for Flertallet anbefalede, nemlig, naar man stryger Besætning og Inventar, saa ogsaa at stryge Bygninger; derved vilde der blive langt mere Ensartethed og langt mere Ligelighed i Beskatningen. Naar man fritager Besætning og Inventar, men bevarer Bygningerne, fremkommer der en høj Grad af Ulighed og Uensartethed i den nye Skat; hvorfor saa ikke gaa videre, gaa over til en ren Grundværdiskat?“ Etatsraad N. Andersen udtalte sig meget velvilligt om samme Princip, og det daværende Medlem fra Esbjerg, Bluhme, udtalte sig meget stærkt i samme Retning. Jeg vil gerne have Lov til at citere et Par Linier deraf, da de ere i høj Grad indholdsrige. „Vilde man gaa rationelt frem“, siger Bluhme, „maatte man undtage ogsaa Bygningerne, saa at vi fik Ejendomsskylden paa Jorden alene. Derved vilde Forholdet mellem By og Land blive betydelig mere korrekt. Promillen vilde selvfølgelig blive forhøjet, men det vilde særlig blive de kostbare Jorder ved Byerne og ved Stationssteder, der vilde faa en passende Byrde. Og det er der jo dog ikke Spørgsmaal om, at Jorden i sig selv kunne vi alle Steder, i By som paa Land, langt bedre takseres end Jorden i Forbindelse med Bygninger eller Erhvervsforanstaltninger. Særlig for de smaa Ejendomme vilde det være en Fordel, at man alene holdt sig til Jorden“. Saaledes faldt Udtalelserne fra Medlemmer i dette Ting i 1903, og naar man sammenholder dem

med de senere Aars stigende Krav omkring i Landet om at gaa bort fra en Beskatning af Bygninger og Grundforbedringer til den rene Grundværdi, navnlig blandt Husmændene, hvis Organisationer bestemt kræve en saadan Omlægning af Skatten, forstaar man, at Regeringen har foreslaaet denne lille Sum til en Prøvevurdering. Det er en ganske naturlig Foranstaltning.

Jeg skal ikke nu trætte Medlemmerne med en Imødegaaelse af de Betragtninger, der i øvrigt ere fremsatte af det ærede Medlem fra Hornslet og især af det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) om de saakaldte Henry George'ske Teorier. Jeg mener, at dette Spørgsmaal i Øjeblikket ikke ligger for her. Naar ærede Medlemmer alligevel ere tilbøjelige til at beskæftige sig med det, saa snart man kommer til noget, der har mindste Berøring med det, turde det hænge sammen med, at de frygte, at denne Skat vil blive udnyttet, at man vil føre Princippet videre, naar man først faar begyndt. Jeg, som er overbevist om, at det er den Vej, vi skulle og maa i vor Skattelovgivning, kan kun glæde mig over denne Frygt, for den viser, at de tro, at Tanken i sig selv er stærk, har Livskraft i sig og ikke vil kunne modstaa, naar man først faar begyndt. Jeg forstaar for øvrigt ikke Frygten for denne videre Udførelse af Ideen, for hvis det viser sig, at den virker heldigt, naar vi begynde ganske smaat, ville de Herrer dog neppe være med til at standse den videre Udvikling deraf; og viser det sig, at den virker uheldigt, ja, saa staar det dem til den Tid frit for at paavise det og standse den videre Udvikling.

Der hører ikke megen Intelligens til at raabe „taagede Teorier“ overfor en ny Tanke, ikke nær saa megen Intelligens, som det ærede Medlem fra Kellerup sidder inde med. Der hører adskillig mere Intelligens til at bevise, at Teoriene ere uholdbare og taagede, og der kan det være, at der skal mere Intelligens til, end det ærede Medlem fra Kellerup sidder inde med. Ogsaa det ærede Medlem fra Hornslet brugte nogle Udtryk i samme Retning, talte om taagede Forestillinger, om, at det vil opløse sig i Luft o. s. v. Maa jeg i den Anledning til Slut henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa noget mere af, hvad det ærede Medlem fra Hornslet skrev i 1905. Efter at have paavist, at disse Skatteteorier muligvis vilde vække en Skuffelse hos enkelte Men-